

Leto XII
6
julij
1986
glasilo szdl
občine
logatec

Logaške NOVICE

Kje in kako preživljamo počitnice?

Počitniški dnevi so tu. Preživljamo jih na različne načine, odvisno od želja in tudi denarja. Počitnice so za marsikatero družino postale drage, tako da se čedalje več delavcev odloča za sindikalno letovanje. O tem govorijo tudi podatki, ki smo jih zbrali v naših dveh največjih delovnih organizacijah.

V Valkartonu bo preko sindikata organizirano letovalo 170 delavcev in njihovih družin. To je nekaj več kot 40 % vseh zaposlenih. Skoraj vsem so omogočili letovanje v glavni turistični sezoni, torej julija in avgusta. Želja za letovanje v septembru in juniju ni bilo veliko. Delavci so se odločali za 7- oziroma 10-dnevno letovanje. Precej možnosti so imeli pri odločitvi o kraju letovanja, saj ima temeljna organizacija, glede na število zaposlenih, precej velike in raznovrstne možnosti. Tako delavci Valkartona počitnikujejo v 13 počitniških prikolicah v Rovinju, Poreču, Savudriji in Rabcu. Prikolice imajo vso potrebno opremo, ki zagotavlja udobno preživljanje počitnic. Za letovanje v počitniških prikolicah bodo delavci prispevali 700 din na dan. 1000 oz. 1250 dinarjev dnevno bodo plačali tisti delavci Valkartona, ki bodo letovali v Maredi in na Cresu ter v počitniškem domu v Fiesi. Za to ceno pa imajo na razpolago opremljeno stanovanje. Tisti, ki imajo raje gorski svet so se odločili za počitnice v koči na Veliki planini ali na Podljubelju. Celotno ponudbo dopolnjuje še možnost letovanja v Čateških Toplicah, kjer ima Valkarton dva bungalova. Še tole je zanimivo: poleg zabave, ki jo nudijo letovišča, bodo tisti, ki bodo letovali v Maredi, na Cresu in na Podljubelju lahko spremljali tudi TV program, saj so v Valkartonu poskrbeli tudi za to. Povedali so nam, da so lahko ustregli vsem, ki so želeli počitnikovati. Malo težje pa je bilo uskladiti želje glede terminov in krajev, saj je v 60 počitniških dneh, kljub velikim kapacitetam, težko porazdeliti 170 družin. Takih, ki bi želeli na počitnice junija in septembra, je bilo namreč zelo malo.

Delavci KLI bodo počitnice preživljali v 18 počitniških prikolicah v Runkah pri Pulji, Savudriji, Kanegri, Čatežu in Rabcu. Za tako letovanje bodo delavci plačali od 700 do 900

dinarjev na dan. V Čateških Toplicah bodo počitnice stale med 400 in 600 dinarjev za osebo na dan. Tu ima delovna organizacija poleg počitniških prikolic še bučgalov in konterjner. Delavci so se lahko odločili tudi za počitnice v počitniških stanovanjih v Dajli, Bovcu in Lovranu. Cena takega letovanja je 1200 dinarjev na dan.

Delavci so se odločali za 7-oziroma 10-dnevno letovanje. V delovni organizaciji so povedali, da vsem željam niso mogli ustreči, saj bi večina rada letovala v glavni turistični sezoni, zato je bilo termine težko uskladiti. Prednosti pri letovanju so imeli delavci, ki v pretekli sezoni niso koristili počitniških objektov in če sta v delovni organizaciji zaposlena oba zakonca. Pri razporejanju so upoštevali tudi delovno dobo in materialni ter socialni položaj družine. V delovni organizaciji cene letovanj regresirajo, tako da so vabljive tudi za delavce z nižjimi osebnimi dohodki. Pridobitev letošnje sezone so baldahini, s katerimi so opremili vse male francoske počitniške prikolice. Počitnikovanje bo tako v njih veliko prijetnejše. Vse kapacitete imajo vso potrebno opremo za prijetno preživljanje počitniških dni.

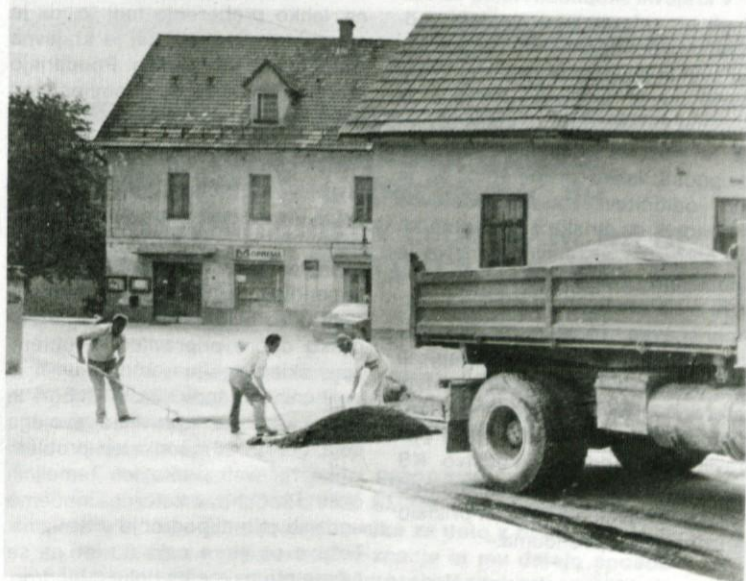
DOPISUJTE
V
LOGAŠKE
NOVICE

Praznovali bomo pri lovski koči v Logatcu

Na 2. skupni seji zborov občinske skupščine so delegati sprejeli sklep o praznovanju občinskega praznika. Letošnji občinski praznik bomo praznovali 13. septembra pri lovski koči Lovske družine Logatec v Lomu.

Kot že nekaj let doslej, bodo v počastitev praznika potekale tudi športne in kulturne prireditve v dneh od 1. do 14. septembra. Pripravljalni odbor naproša vsa društva in organizacije, da na naslov Skupščina občine Logatec, Tržaška 15 čimprej sporočijo, če nameravajo organizirati kakšno prireditev, da bi lahko uskladili termine.

bn

Po zimskem in pomladanskem času so na naših cestah ostale razpoke, luknje, kotanje, udarne jame. Denarja za popravilo cest je izredno malo. Bilo ga je za najnujnejše krpanje lukenj in tu pa tam za delček nove prevleke. Ta fotografija je nastala v Rovtah. (foto: M. Tršar)

Samo v krajevni skupnosti Naklo se krajani niso odločili za uvedbo krajevnega samoprispevka

15. junija so se krajani v vseh krajevnih skupnostih odločili za uvedbo krajevnih samoprispevkov. V posameznih krajevnih skupnostih so bili programi zelo različni. Krajani so se odločali pač za tisto, kar v kraju najbolj potrebujejo.

Udeležba na voliščih je bila velika. V vseh krajevnih skupnostih, razen KS Naklo, se je glasovanja udeležilo več kot 90 % vseh volilnih upravičencev. Krajani Trat pa so na volišče prišli vsi. Rezultati glasovanja so bili naslednji:

KRAJEVNA SKUPNOST	VPISANIH		GLASOVALO %	ZA %		PROTI %		NEVELJAVNIH	%
NAKLO	3413	2850	85,5	1450	42,48	1344	39,3	56	1,64
TABOR	935	848	90,7	485	51,9	350	37,4	13	1,4
HOTEDRŠICA	447	443	99,1	278	62	161	36	4	0,9
LAZE	265	242	91,3	164	61,8	72	27,1	6	0,2
ROVTE	812	756	93,1	597	73,5	143	18	17	2
TRATE	270	270	100	186	68,9	83	30,7	1	0,3
VRH	157	150	95	130	82,8	20	13	20	13

V krajevni skupnosti Naklo so se v dneh po referendumu sestala vodstva družbenopolitičnih organizacij ter svet in skupščina krajevnih skupnosti, da bi analizirali vzroke za neuspeh referendum. V poročilu, ki ga je sprejela skupščina krajevnih skupnosti, lahko preberemo, da je bila odločitev vodstva krajevnih skupnosti, da pristopi k referendumu prepozna. »Krajevno vodstvo je opozarjalo občinskega, da situacija še ni zrela za uvedbo krajevnega samoprispevka. To ni opravičilo, ker referendum ni uspel. Tako bi zapisali tudi, če bi uspel. To je pač dejstvo, katerega je vodstvo krajevnih skupnosti Naklo opozarjalo v vsem pripravljalnem obdobju. Vodstvo KS Naklo pa je v končni fazi klonilo pod pritiski občinskih struktur in pristalo na izpeljavo referenduma.«

V poročilu je navedeno, da je bila udeležba na voliščih zadovoljiva. Glasovanja se je udeležilo 83,5 % vseh volilnih upravičencev. Podobno visoka je bila udeležba tudi na referendumu za uvedbo občinskega samoprispevka leta 1980. V krajevni skupnosti Naklo tudi takrat krajani samoprispevka niso izglasovali. Za uvedbo se je takrat odločilo 49,21 % krajanov.) »Že takrat so bili krajani kritični in so terjali, da se vzporedno

s programom samoprispevka rešujejo problemi s prostorskim urejanjem, izgradnjo in vzdrževanjem komunalne infrastrukture, kvalitetnim izvajanjem objektov, zgrajenih s sredstvi samoprispevka, in drugimi sredstvi, ki so se zbirala in trošila v občini Logatec. Do zadnjega odločanja ZA se odprta vprašanja, kljub zahtevi vodstva krajevnih skupnosti Naklo, niso reševala, temveč so se pojavili vedno novi problemi ki jim je dodatno težo dejal gospodarski in politični položaj v državi.«

V analizi, ki jo je sprejela skupščina, lahko preberemo tudi to, da je prav, da razčistimo, kaj je krajevna skupnost in kaj občina. Poudarjajo potrebo po večji avtonomnosti pri odločanju.

Delegati pa so spregovorili tudi o stvareh, na katere lahko vplivajo sami. Predvsem je to premalo razgibano delo v krajevni konferenci SZDL in mladinski organizaciji. Zbori krajanov so bili zelo slabo obiskani, čeprav so bili tehnično in organizacijsko dobro pripravljeni. Problemi so s sklepčnostjo samoupravnih in političnih organov. Vaški odbori in vaški sveti ne opravljajo svojega dela, čeprav bi marsikateri problem lahko reševali preko teh temeljnih celic. Problem, v katerega nočemo ugrizniti, je tudi področje urbanizma. Težave so stare celo 50 let, pa se nič ne premakne na bolje (Mandrge, Martinj hrib). Pojavilo se je tudi nezaupanje volilni komisiji in volilnim odborom. Da bi se izognili dvomom, so v krajevni skupnosti organizirali javno preštevanje glasov.

V krajevni skupnosti Naklo menijo, da bo potrebno te in še druge vzroke temeljito proučiti. Razprave bodo potekale jeseni v vseh vaških odborih, hišnih svetih in na zborih krajanov. Šele ta temeljita analiza bo lahko podlaga za nadaljnje aktivnosti v krajevni skupnosti Naklo.

bn

Ustvariti moramo več

Konec maja je bila skupna seja OK SZDL in ObS ZSS. Ocenili so potek volitev ter uresničevanje resolucijskih predvidevanj za leto 1986.

Delegati so ugotovili, da so bili volilni postopki pravilno izpeljani, da so se občani in delavci v proces volitev vključili v velikem številu. Novi delegati so dovolj strokovno usposobljeni. Ob volilnih postopkih so delegati na seji posebej poudarili pomembnost stalnega evidentiranja in izbora kandidatov, kajti le tako lahko pridobimo vse, ki bodo z zavestjo opravljali odgovorne delegatske funkcije. Člani so nadalje opozorili na obliko kandidatnih list, posebej za volitve v delegacije za SIS. Tu je bilo na eni glasovnici več delegacij, kar je motilo volilce. Zaradi tega so dobile nekatere delegacije manj glasov.

Pri uresničevanju resolucije za leto 1986 v občini Logatec smo v vseh ozirih manj uspešni kot v letu 1985. Zato moramo zastaviti svoje delo v vseh OZD tako, da bomo ustvarili več fizičnega proizvoda. Le na ta način bomo zagotovili več dohodka, ki nam bo omogočal boljši življenjski standard. Poudarjeno je bilo, da v vseh OZD materialne proizvodnje še vedno premalo pozornosti posvečajo mladim strokovno izobraženim kadrom. Delegati so zahtevali, da je potrebno osebne dohodke oblikovati tako, da bodo delavce spodbujali za delo. Navedli so celo primere, ko delavci odklanjajo delo z izgovorom, da bodo izgubili socialne pomoči.

Na koncu so delegati sklenili, da bodo vsak mesec sproti spremljali uresničevanje sprejete resolucije za leto 1986.

Rajko RUPNIK

Izvajanje programa male šole

Na 1. seji skupščine Skupnosti otroškega varstva 25. 4. 1986 je skupna delegacija za otroško varstvo Slovenijales – KLI postavila delegatska vprašanja v zvezi z izvajanjem programa male šole v VVZ in prispevki staršev.

Ker so bila vprašanja delavcev KLI taka, da bodo odgovori zanimali tudi druge starše, je bil na seji skupščine sprejet sklep, da se odgovore objavi v Logaških novicah:

VPRAŠANJE: Zakaj starši za otroke, ki obiskujejo program male šole, ne plačujejo prispevka?

ODGOVOR: Celotno ceno storitve v VVZ delimo na vzgojni del, ki ga finančno pokriva skupnost otroškega varstva, in oskrbnino, ki jo pokrivajo starši.

Oskrbnina predstavlja stroške prehrane, nastanitve in uprave. Starši prispevajo za dnevno oskrbo 35 % od stvarnega mesečnega dohodka na družinskega člana, vendar ta prispevek ne more presegati polne cene oskrbnine.

V vzgojni del spadajo vse dejavnosti, ki nam jih za delo predpisuje vzgojni program za vzgojo in varstvo predšolskih otrok, ki ga je izdal Zavod za šolstvo SR Slovenije. Sem sodi tudi program dela v oddelkih priprave na šolo.

Iz tega sledi, da starši vzgojnega dela torej ne plačujejo, ker ga v celoti pokriva skupnost otroškega varstva.

VPRAŠANJE: Zakaj je obseg programa priprave na osnovno

šolo v primerjavi s soslednjimi občinami različen?

ODGOVOR: Skrajšano pripravo na šolo izvajamo za otroke, ki niso v rednem dnevnem varstvu. Preko te priprave se družbena vzgoja povezuje v neprekinjen vzgojni proces enotnega vzgojnoizobraževalnega sistema.

Trajanje programa v večjem obsegu, kot ga predvideva zakon, je samoupravno dogovorjeno v temeljih plana občinske skupnosti otroškega varstva za obdobje 1986–1990. Za šolsko leto 1985/1986 je to 120 ur. Odvisno pa je tudi od kadrovskih in prostorskih možnosti ter krajevnih značilnosti, kakršne so v posameznih občinah.

Mestne občine, kjer so naselja strnjena in so prostori za izvajanje priprave na šolo v neposredni bližini stanovanj otrok, se mala šola lažje organizira. Prevozi in organizacija ne povzročajo težav. V občinah, podobnih naši, kjer je otrokom potrebno organizirati prevoz, pa je to povezano z mnogimi težavami. Trajanje programa je odvisno tudi od zasedenosti vrtcev.

VPRAŠANJE: Ali vzgojnovarstvene organizacije preverjajo pravilnost osebnih dohodkov staršev, ki niso zaposleni v naši občini?

ODGOVOR: Potrdila o prejetih osebnih dohodkih so uradni dokument. Delovna organizacija je kazensko odgovorna za nepravilno izpolnjevanje le-teh. Preverjamo le v primeru, kadar je podatek očitno nepravilen.

L. P.

Gozdarji so pomerili svoje moči in znanje

7. junija je bilo na Ravniku XV. proizvodno tekmovanje gozdnih delavcev GG Ljubljana v organizaciji TOZD Gozdarstvo Logatec.

Sodelovalo je 60 sekačev in voznikov kamionov z 18. ekipami iz vseh temeljnih organizacij, združenih v Gozdno gospodarstvo Ljubljana. Tekmovalce in goste je na gozdni jasi ob gozdarski koči na Ravniku pozdravilo sicer megleno jutro, vendar se je dolgotrajno deževje umirilo in je iz megle končno posijalo sonce. Kot da se hoče oddolžiti za težke vremenske pogoje, v katerih gozdni delavci v letošnjem letu opravljajo svoja težaška delovna opravila.

Tekma se je začela ob 9. uri in je trajala do 15. ure, ko so bili razglašeni rezultati v naslednjih disciplinah:

SEKAČI

Obračanje lista

1. Franc Krmavnar – TOZD Logatec
2. Janko Žust – TOK Zasavje
3. Brane Groznik – TOK Zasavje
- Franc Tomšič – TOK Zasavje
5. Jože Mesec – TOZD Logatec

Prežagovanje s kombiniranim rezom

1. Ivan Likovič – TOZD Škofljica
2. Bogdan Strle – TOZD Škofljica
3. Jože Pelko – TOZD Vrhnika
4. Štefan Ravnikar – TOZD Vrhnika
5. Bojan Mihevc – TOK Logatec
6. Franc Krmavnar – TOZD Logatec

Zasek z motorno žago

1. Bojan Mihevc – TOK Logatec
2. Miro Grgič – TOZD Logatec
3. Franc Krmavnar – TOZD Logatec
4. Franc Nemgar – TOZD Logatec
- Štefan Ravnikar – TOZD Vrhnika

Definitivno prežagovanje

1. Jože Mesec – TOZD Logatec
2. Franc Nemgar – TOZD Logatec
3. Janez Meden – TOZD Vrhnika
4. Franc Krmavnar – TOZD Logatec

Podiranje na balon

1. Miro Grgič – TOZD Logatec
- Franc Krmavnar – TOZD Logatec
- Štefan Livičnik – TOK Domžale
- Franc Petrič – TOZD Litija
- Brane Groznik – TOK Zasavje

Kleščenje vej

1. Anton Ravnikar – TOZD Vrhnika
2. Franc Krmavnar – TOZD Logatec
3. Janko Žust – TOK Zasavje
4. Ivo Grgič – TOZD Logatec
- Bojan Mihevc – TOK Logatec
- Franc Nemgar – TOZD Logatec
- Franc Petrič – TOZD Litija
- Franc Tomšič – TOK Zasavje
- Anton Suhadolnik – TOZD Vrhnika

ka

Natančno prežagovanje hloda na podlagi

1. Miro Grgič – TOZD Logatec
2. Anton Slapničar – TOK Domžale
- Boris Sturm – TOZD Škofljica
4. Brane Groznik – TOK Zasavje

VOZNIKI KAMIONOV

Nakladanje na kamion

1. Franc Osolnik – TOZD MG
2. Ivan LAMPE – TOZD MG (voznik TOZD Logatec)
3. Albert Završnik – TOZD MG
4. Andrej Facja – TOZD MG (voznik TOK Logatec)

Postavljanje piramide

1. Andrej Facja – TOZD MG (TOK Logatec)
 2. Ivan Lampe – TOZD MG (TOZD Logatec)
 - Martin Dolinšek – TOZD MG
 4. Franc Osolnik – TOZD MG
- Zmagovalna ekipa organizatorja TOZD Logatec v sestavi Krmavnar, Nemgar, Mesec je že drugič zapored prejela prehodni pokal Gozdnega gospodarstva Ljubljana, v trajno last pa ličen pokal Obs ZSS Logatec, ki ga je podelil tovariš Rajko Rupnik.

Skoraj za vse tekmovalce je bilo dovolj praktičnih nagrad, ki so jih prispevali poslovni partnerji GG Ljubljana.

XV. proizvodno tekmovanje gozdarjev je bilo obenem tudi izbirno za republiško tekmo, ki je bila 13. in 14. junija na Bledu v organizaciji GG Bled.

Gozdno gospodarstvo Ljubljana je zastopala ekipa sekačev:

Franc Krmavnar – TOZD Logatec, Miro Grgič – TOZD Logatec, Anton Ravnikar – TOZD Vrhnika, Brane Groznik – TOK Zasavje.

Republiško ekipo voznikov kamionov pa sta sestavljala: Ivan Lampe – TOZD MG (TOZD Logatec), Franc Osolnik – TOZD MG.

Naši republiški predstavniki so se uvrstili nekako v sredino. Iz doseženih rezultatov je moč sklepati, da so naši gozdarji dobri delavci in slabši samoupravljalci, saj jim testiranje oziroma teoretični del tekmovanja s področja samoupravljanja ni šel najbolje. Logaškega predstavnik Ivan Lampe je bil zaradi te pomanjkljivosti ob drugo mesto, na katerega se je povzpel s praktičnim delom. Lampe je bil drugi že na lanskem republiškem tekmovanju.

Zvona

Podiranje na balon

10

Gospodarska banka Ljubljana

DELOVNA SKUPNOST LJUBLJANSKA BANKA, GOSPODARSKA BANKA LJUBLJANA ŠIRI MREŽO SVOJIH POSLOVNIH ENOT V LJUBLJANI, DA BI OBČANOM ZAGOTOVILA BOLJŠE STORITVE.

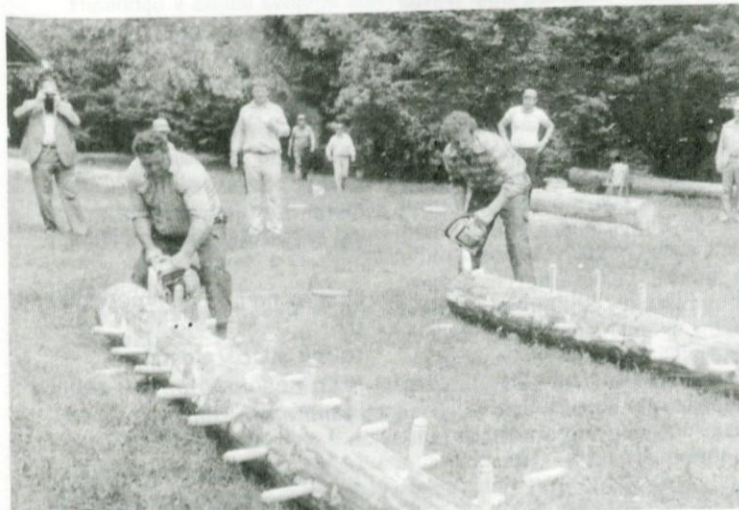
Da bi dosegli zastavljeni načrt, želimo **USPOSOBITI NOVE SODELAVCE** s smislom za delo z ljudmi in odgovornim odnosom do dela za opravljanje del in nalog pri poslovanju z občani.

Omogočamo opravljanje **PRIPRAVNIŠTVA SREDNJEŠOLCEM DRUŽBOSLOVNE SMERI** po privlačnih programih, ki usposabljaajo pripravnika za delo z občani, poglobljajo njegovo knjigovodsko znanje in mu dajejo sposobnosti za delo z modernimi birotehničnimi pripomočki.

Nudimo vam zanimivo delo, pripravniško nagrado v višini, določeni s samoupravnim aktom, možnosti usposabljanja v poklicu, pridobitev višje stopnje izobrazbe in pomoč pri reševanju potreb vašega standarda.

Za podrobnejše informacije se oglasite pri nas osebno ali pokličite po telefonu (061) 442-466. Z veseljem vas bomo seznanili z vsem.

PISNE PRIJAVE SPREJEMAMO NA NASLOV: LJUBLJANSKA BANKA, GOSPODARSKA BANKA LJUBLJANA, SLUŽBA ZA KADROVSKE ZADEVE, ŠMARTINSKA CESTA 132, 61000 LJUBLJANA.

Kleščenje vej

Lepo je biti upokojenec KLI

Pred upravnim poslopjem KLI je bil 24. maja velik živ-žav. Upokojenci smo se odpravljali na že tradicionalni izlet.

Dobro razpoloženi smo se pozdravljali. Zanimivo je, da mnogo ljudi, ki jih ne srečuješ pogosto enostavno zgrešiš in ne veš, kako jim je ime.

Ko sem opazovala to množico, sem pomislila, koliko nas je že. Za štiri avtobuse nas je tu, skoraj toliko pa je doma tistih, ki se zaradi različnih vzrokov izleta niso mogli udeležiti. Ja, saj bi lahko ustanovili svoj TOZD! Pa ne mislite, da ne bi bili uspešni! Če se bo življenjska doba še daljšala, nas bo kmalu toliko kot aktivnih delavcev. Ali bomo vedno deležni take pozornosti? Gospodarska kriza nam kaže svoje volčje zobe na vsakem koraku! Tako smo modrovali.

Sicer pa pustimo te mračne misli. Že nas je vabil glas harmonike. Francka in Sonja pa sta izplačevali po 8.000.- din, ki jih je vsakemu od nas namenil kolektiv KLI po zaključnem računu za leto 1985. Vsem razberek z obraza zadovoljstvo.

Z avtobusi smo se nato zapeljali do Postojne.

Postojnska jama, biser našega krasi in naše dežele. Čeprav smo jo že skoraj vsi videli, jo lahko znova in znova občudujemo. Čisto na uho povedano: bilo je tudi nekaj takih, ki so bili prvič v njej. Za njih je bilo to še posebno doživetje.

Naš naslednji cilj je bil ogled slikovitega Štanjela in slikarske galerije Antona Rupnika-Storževa, ki je tudi upokojenec KLI. Tu pa nismo imeli

sreče, kajti pred vhodnimi vrati postavljena klop, je dala slutiti, da ni nikogar doma. Kljub trkanju nam ni nihče odprl. Zaman je bil torej dogovor. Naš Tone je pozabil na nas, vendar smo prepričani, da ne namerno. V Štanjelu smo si ogledali le muzejsko kraško hišo z vsemi značilnostmi.

Čas je hitel in z njim tudi naši avtobusi. V Črnem vrhu sta bila predvidena krajši kulturni program in kosilo. Logaški oktet nam je zapel nekaj lepih pesmi – kot to znajo, mladina pa je pod vodstvom tov. Branke nastopila s pristrčnimi recitacijami. Višek vsega pa je bil pozdravni nagovor tov. Marjana, in to zato, ker nam je v imenu DO KLI med drugim obljubil, da tudi v bodoče ne bodo pozabili na nas in da bodo z dosedanjio prakso nadaljevali.

Še pri belem dnevu smo se v prijetnem razpoloženju razšli. Izlet je bil sicer kratek, vendar je pomembno, da se srečamo in poveselimo. Nekdo je dejal: »Četudi gremo le v Rovte, samo da gremo!«

Na koncu smo enoglasno sklenili, da se preko Logaških novic zahvalimo kolektivu in prizadevnim organizatorjem za pristrčno srečanje in denarni prispevek.

Želimo in prepričani smo, da bo KLI uspešno prebrodil gospodarske težave, ki ga trenutno pestijo. Take težave smo večkrat doživljali tudi mi, ko smo bili še aktivni. Takrat smo dokazali, da smo klijevci sposobni preživeti tudi v hudem in biti zvesti svoji delovni organizaciji tudi, ko se je treba odreči marsikateri dobrini.

Tatjana v imenu vseh

Vesela šola Pionirskega lista – 1986

POKROVITELJICA VESELE ŠOLE PILA

Logaški veselošolci so se na občinskem tekmovanju odrezali takole:

– 3. razred:

1. Saša Širca, OŠ 8 talcev, 34 točk
2. Karmen Kogoj, OŠ Edvarda Kardelja, 33 točk

– 4. razred:

1. Tina Rutar, OŠ 8 talcev, 34 točk
2. Marta Kavčič, OŠ 8 talcev, 32 točk

– 5. razred:

1. Darja Modrijan, OŠ 8 talcev, 29 točk

2. Jure Rupnik, OŠ 8 talcev, 25 točk

– 6. razred:

1. Marija Mihevc, OŠ 8 talcev, 31 točk

– 7. razred:

Ni bilo tekmovalcev.

– 8. razred:

1. Melita Logar, OŠ 8 talcev, 34 točk
2. Marija Kavčič, OŠ 8 talcev, 31 točk

V vseh kategorijah je bilo možno doseči 35 točk. Občinski prvaki so se 1. junija udeležili republiškega tekmovanja.

Izšel je MIJAV

Osnovna organizacija mladine iz Hotedršice je pripravila in izdala drugo številko glasila MIJAV. V uvodniku so zapisali, da so hoteli zamijavkati že prej, da pa so jim različne ovire to preprečile.

Po skoraj enoletnem premoru pa je 27 strani ciklostiranega glasila vendar našlo pot v domove Hotenjcev. Čeprav glasilo izdaja in pripravlja mladinska organizacija, je namenjeno vsem krajanom.

V glasilu je mnogo zanimivih člankov iz življenja in dela krajanov. Tako so zapisali vse o tem, kaj so v letu dni naredili novega, popravili starega. Popeljali so nas tudi v leto 1968, ko so gradili vodovod. Bralce so poučili o nevarnostih požara, spregovorili o dejavnosti krajevne knjižnice, delu amaterskih skupin, mladinske organizacije. Posebej zanimiv je članek o umiranju gozdov. V časopisu so objavili tudi spise in pesmi učencev podružnične šole, literarne prispevke in križanko.

Verjetno so še kaj izpustili, prinesli pa so nekaj svežega v hotenjske domove. Prav bi bilo, da bi se ured-

ništvo MIJAVA s kakšnim prispevkom oglasilo tudi v Logaških novicah.

Iz glasila povzemamo tole prijetno pesmico, ki jo je napisala drugošolka Špela Brenčič:

Mačja pesem

Imeli smo tri majhne mucke.
Dva je vzela bela smrt.
Ostal nam je samo še eden.
Ta je črn kakor krt.

Domov na Log ne smem ga vzeti,

to me silno žalosti.

Pred nosom vrata mu zapreti
mami moja želi.

V našo klet prišle so miši.
Kdo nam zdaj jih bo pregnal?
Ker ni Tanija pri hiši,
mamici je strašno žal.

Mercator KZ LOGATEC vabi k sodelovanju

LESARSKE IN GOZDARSKE TEHNIKE za vodenje del na žagi.

Pričakujemo, da bodo kandidati imeli vsaj 3 leta delovnih izkušenj s področja lesarske proizvodnje. Kandidati naj naslovijo svoje vloge z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev na komisijo za delovna razmerja Mercator KZ Logatec do 25. julija 1986.

Predstavljamo vam ...

... Zdravka Klemena – sekretarja OK ZSMS Logatec

Poti nazaj za nas ni več. Pot nazaj je pot v počasno, toda zanesljivo smrt. To je odhod v zgodovinsko pozabo. Mi pa hočemo biti generacija, ki odloča in ne samo posluša.

Zdravko, tudi ti si bil na 12. kongresu in prav gotovo se spominjaš teh uvodnih besed Roberta Černeta. Zanima me, kaj misliš o 12. kongresu ZSMS?

Sem proti kongresom, ker kongresi navadno ne dajo nobenih konkretnih rešitev. Mladinec za strojem v neposredni proizvodnji od tega največkrat nima nobenih koristi. Še bolj žalostno pa je, da ponavadi zmanjkuje denarja za osnovne mladinske aktivnosti, za tako draga politična zasedanja pa se najdejo kar milijarde.

Na žalost velikokrat ostanejo kongresni sklepi, ki sploh niso slabi, samo besede. Bil bi sicer velik korak naprej, če bi vsaj večino teh sklepov uresničili, sicer pa je rešitev le-teh odvisna od nas vseh (ekologija, gradnja nukleark, prestrukturiranje gospodarstva ...).

Kje vidiš rešitev tega?

Manj kongresov in pisanja, pa več dela.

V juniju si se udeležil 12. kongresa ZSMJ. Kaj misliš o tem zasedanju?

Težko je pričakovati kaj več, ker se med republikami slabo poznamo, premalo je izmenjav informacij. Ukvarjamo se z različnimi stvarmi. Slovenska mladina je recimo že dosegla neko mero samostojnosti, medtem ko se nekateri drugi ravno sedaj ukvarjajo z »bojem za samostojnost«.

Zelo veliko govorimo o usmerjenem izobraževanju. Kaj misliš ti?

Zadovoljen sem, da sem toliko starejši, da nisem eden od poskusnih zajčkov.

Pred kratkim si prevzel profesionalno funkcijo sekretarja občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije. Si se zavedal, v kaj se podajaš?

No, nisem si ravno predstavljal, da bo vse poslano z rožicami. Res pa je še precej drobnih obrobni stvari, ki bi morale biti jasne in rešene, vendar ob njih izgubim veliko časa.

Mladi kričimo o znanju, zato moramo biti prvi, ki se bomo podali v nekatere stvari z znanjem in argumenti, ker s frazami in dogmami ne bomo pridobili mladih za delo. Mladi smo bili vedno kritični do družbe, zato si ne smemo privoščiti, da kritiziramo nekaj na pamet. Vse moramo doseči z argumenti, ker bomo le z njimi kam prodrli.

Opazila sem da se voziš v službo s kolesom. Kako to?

Ker sem do leta 1984 študiral in ker je pripravniška plača samo »plača«. Kako je z denarjem ... med služenjem vojaškega roka, pa vsi vemo ... In tako mi je uspelo priti le do kolesa. Moja služba zahteva prevozno sredstvo, vendar si avta vse-kakor ne morem privoščiti.

Si diplomiran pravnik, delaš pa na OK ZSMS. Zakaj?

Bil sem štipendist DO KLI, tudi pravništvo mi je uspelo dobiti tam. Uradno pa potem ni bilo potreb po zaposlitvi. Nato sem odšel na službo v vojaškega roka in po vrnitvi sem ostal v zraku, kot se temu reče. Bivši sekretar in predsedstvo OK ZSMS so me že dolgo nagovarjali in pripravljali za to funkcijo in tako sem bil v začetku maja tudi uradno izvoljen.

Starejše navadno sprašujemo, kaj mislijo o mladih. Za spremembo bom tebe vprašala kaj, misliš o starejših?

Mislim, da starejši dostikrat pozabijo, da so bili tudi oni mladi. S svojimi željami, zahtevami in interesi, ki tudi takrat niso bili povsem v skladu s pravovernim mnenjem starejših. Povsem naravno je, da se vsaka generacija mladih enači z neko novo modo, glasbo in novim načinom oblačenja, ki je izraz pripadnosti neki skupini, generaciji.

Tistim starejšim, ki pravijo, da smo danes mladi izgubljeni, pokvarjeni, bi rekel da so nas v prvi vrsti vzgajali oni. Naj si zastavijo vprašanje, če niso morda prav oni krivi za nekatere pojave med mladimi.

Kaj misliš o družini?

Zame je družina tista celica družbenega življenja, ki je najpomembnejša za mladega človeka. Tu živi, se nauči ceniti delo, tu začne oblikovati odnos do soljudi. Težko je pričakovati od nekih institucij, od neke tako imenovane družbe, da bo izoblikovala človeka kot osebnost.

Kaj misliš o današnjih razmerah?

Preseneča me, da je med mladimi še vedno toliko elana, saj se jim prihodnost ne kaže ravno v rožnati barvi. Že kot bodoči srednješolec mlad človek naleti na ovire. Ne more se vpisati na željeno šolo, ne dobi štipendije, kasneje pa so težave pri zaposlovanju in pridobivanju stanovanja. Vsak pa se zaveda, da bo moral sodelovati tudi pri reševanju težke gospodarske situacije. V združenem delu mora mlad človek v večini pri-

merov začeti z manj cenjenimi deli. Zelo slabo se sliši glas mladih v samoupravnih organih, čeprav smo vsi enotni, da je treba mladim strokovnjakom dati možnost za delo, da se izkažejo z idejami in znanjem.

To je Zdravko Klemen, mlad intelektuallec. Kritično razmišlja o življenju in dogajanju okoli sebe. Mladi ga bomo vsaj v dveh naslednjih letih še velikokrat videli in upam, da tudi mimo starejših ne bo šel neopazno.

Vesna Slabe

Od nekod podpora, od drugod zavora

Družbene organizacije delujejo v manjših krajih izključno zaradi dobre volje, idealizma nekaterih posameznikov. Od njihove zavzetosti je odvisna uspešnost društva, kluba ali organizacije. Zakaj se nekateri ljudje tako angažirajo, da opravljajo to delo brez kakršnihkoli materialnih spodbud, drugi pa pogosto ne vedo, kam s prostih časom in so pripravljeni družbi dati svoje intelektualne sposobnosti na razpolago izključno za denar?

Redko nanesejo okoliščine, da se znajde v organizaciji skupina požrtvovalnih ljudi, ki si znajo delo porazdeliti, da ne leži vsa odgovornost na plečih enega samega človeka.

Planinsko društvo v Logatcu dosega iz leta v leto večje uspehe. Za svojo dejavnost dobiva društvo le majhna sredstva, ki ne zadoščajo za vso dejavnost. Planinsko društvo ni vajeno iskati miloščine drugod, pa vendar se najdejo delavci v delovnih organizacijah, ki se zavedajo vzgojne vrednosti planinskih prizadevanj, zato pomoč le redko izostane. Ni vse denar. Pomembni so zavest, aktivnost in veselje članov društva do dela.

Društvena skrb je posvečena tudi alpinizmu.

Vedno znova beremo kritike nezdravih pojavov v našem šport-

nem življenju. O alpinizmu pa smo imeli doslej najboljše mnenje.

O izredno nešportnem in netovariškem gledanju na naše alpiniste smo brali v članku »KAJ IN KAKO ALPINISTI«, ki je bil objavljen v Logaških novicah. V tem članku navaja pisec niz dejavnosti alpinističnega odseka in natančno opisuje, s kakšnimi sredstvi in pogoji so bili izpeljani omenjeni alpinistični podvigi. Navaja tudi, da nekateri očitajo našim alpinistom nedejavnost. To je bilo nepošteno, nešportno in netovariško do logaških alpinistov. Res, da v tem alpinističnem odseku še nimamo dovolj kvalitetnih vrhunskih plezalcev, razen nekaj izjem. Toda to so delavci in študenti, ki se bore za obstoj in razvoj alpinizma. Uspehi in napori so hvale in občudovanja vredni.

To so mladi fantje, pri katerih ne opažamo nadutosti, so tovariši, ki spoštujejo drug drugega.

Vsaka kritika je na pravem mestu dobrodošla. Drugače pa je, če temelji na domišljavosti in klubaštvu. Skrajni čas je, da vzdruže, ki pripelje do takih izpadov, odpravimo. Z omaloževanjem in podcenjevanjem dela naših športnikov ne bomo dosegli ugleda in zaželenega uspeha.

Janez Čanžek

Nič ni pretežko, če veš, da so cilji veliki in plemeniti.

Tudi tvoj ZA pomeni kamenček v mozaiku naših dosežkov.

Skupaj bomo napravili nov korak za naš skupni napredek.

Tekmovanje ekip prve medicinske pomoči

Konec maja je v temeljni organizaciji Valkarton potekalo občinsko tekmovanje prve medicinske pomoči, ki se ga je udeležilo 6 ekip iz krajevnih skupnosti in ekipi Valkartona in Konfekcije. Tekmovanje je bilo izvedeno po navodilih Rdečega križa Slovenije. Ekipa so tekmovali v teoretičnem in praktičnem delu nudenja prve pomoči. Občinsko tekmovanje je pokazalo, da so enote prve pomoči civilne zaščite primerno usposobljene, kar je bilo razvidno tudi iz rezultatov točkovanja. Razlike med ekipami so bile namreč minimalne. Zmagala je ekipa ČEVICA iz KS Naklo.

Ta ekipa se je 14. junija udeležila republiškega tekmovanja ekip prve medicinske pomoči v Zagorju ob Savi. Tekmovanja se je udeležilo 62 ekip iz 59 slovenskih občin. Sodelovalo je skoraj 500 tekmovalcev. Ekipa iz Logatca je zasedla 31. mesto, kar je lep uspeh. Uspeh bi bil lahko še večji, če ekipa ne bi imela nekaj smole. Na tekmovališče so šle naše tekmovalke prve. Komisija je bila na začetku zelo stroga, potem pa je popuščala. Svoje je naredila tudi tre-

ma. Pa nič zato. Naše tekmovalke so bile zadovoljne, srečni so bili tudi tisti, ki so ekipo strokovno pripravljali pred tekmovanjem.

Ekipo so sestavljale: **Darinka Urbas, Dagmar Doles, Marta Grgec, Nada Zrim, Rozi Knavs, Vida Varga in Nada Ogrin**. Vse so, kljub velikim obveznostim doma, žrtvovali veliko prostih ur za usposabljanje. Marljivo so se pripravljale na tekmovanje, saj so vedele, da bodo predstavljale občino. Zato se je po koncu tekmovanja v očeh pojavila tudi kakšna solza, saj bi bil rezultat lahko mnogo boljši, če bi bila ekipa bolj izkušena. Tekmovanje je pač tekmovanje. Bolj pa je pomembno to, da so se članice dobro strokovno usposobile za nudenje prve pomoči in da znajo praktično pomagati, ko je to potrebno.

K uspehu so veliko prispevali tudi zdravstveni delavci: dr. Jože Skvarča, medicinska sestra Marija Modričan in medicinski tehnik Lado Korenč, ki se jim tudi po tej poti najlepše zahvaljujemo za njihovo prizadevanje in strokovno delo.

M. K.

Piknik je lahko tudi ustvarjalen

Prav zanimiv delovni naslov so si izbrali gojenci in mentorji Vzgojnega zavoda Logatec za svojo prvo večjo kulturno prireditel in dokazali, da je piknik lahko tudi ustvarjalen. Malo jim jo je sicer zagodilo vreme in je bila zato udeležba manjša, kot so pričakovali, a s svojo zamislijo so uspeli.

Vabilo na piknik je bilo pravzaprav zelo vabljivo, a hkrati skrivnostno. Stvari si je bilo potrebno pogledati pobliže. Za debelimi grajskimi zidovi so se zbrali likovni ustvarjalci. Pred našimi očmi so nastajali lesorezi, kipi, slike, grafike. Del ustvarjalnosti pa so udeleženci pokazali obiskovalcem tudi z razstavo svojih del. Na pikniku so sodelovali Zoran Mrak, Matjaž Kette, Franc Musec, Matej Pečenik, Viki Premk in Franc Gantar. Verjetno sem katerega tudi izpustila, saj jih je bilo med hodniki in sobami starega gradu kar težko najti. Našla pa sem razstavo cikla fotografij ene-

ga od gojencev in člana foto krožka, ki deluje v okviru kulturnega kluba Grajska klet. Teh fotografij zaradi njihove neposredne sporočilnosti ni bilo mogoče prezreti. Tudi razstavljenih fotografij Andreja Žigona ne.

Popoldne smo se v prijetnem ambientu kleti preselili v Indijo. Čudovito predavanje z diapozitivi in posnetki indijske glasbe nam je ostalo v spominu kot nekaj skrivnostnega in oddaljenega.

Popotovali smo tudi po Jugoslaviji in na koncu zaključili slikarsko-kiparski piknik s kulturnim programom. Jasna Knez s svojo plesno skupino, Andrej Žigon in Jani Kovačič so ustvarili vzdušje, ki bo ostalo v spominu vseh, ki so se udeležili tega malo drugačnega piknika.

Mentorjem in gojencem lahko želimo le srečno in veliko uspehov pri naslednjih morda vsebinsko drugačnih piknikih.

bn

Še zmeraj odpiramo Grajsko klet

Če se vam zdi, da v Grajski kleti zaudarja po trohnobi in plesnobi, je to tragična dediščina ki si jo nalagajte. Tudi za grajskimi zidovi je lahko življenje. Tako vsaj doživljamo mi, ki za temi zidovi nekaj počnemo. To vedo tudi tisti, ki z veseljem koristijo naše usluge. Vendar se teh uslug očitno ne da napihovati, kot se to da po kakšnem vlom in pred nekaj časa po gostilniškem pretepu. Zanj je preiskava pokazala, da nikakor ni bil v čast posameznim krajanom, ki so sodelovali v njem ali bili celo eden pomembnih vzrokov, da je vsa zadeva dobila tolikšne razsežnosti. Tudi zaradi njih je bila javnost do take mere vznemirjena, da je bilo nujno sklicati svet krajevne skupnosti in komite za splošni ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Nobenega pravega upanja nimamo, da bodo številne kulturne in športne dejavnosti, ki potekajo za istimi grajskimi zidovi, kaj kmalu dobile podobne razsežnosti kot omenjeni pretep. Kljub temu pa smo v svojem prizadevanju neumorni optimisti. Pri tem imamo bolj kot kdajkoli poprej izdelan koncept in konkretne akcije našega vključevanja v kulturno dogajanje v okolju, predvsem pa odpiranja našega snovanja širšemu družbenemu okolju in možnostim vključevanja le-tega v skupno kulturno dejavnost v najširšem pomenu besede.

S svojimi programi smo seznanjali »mladinske funkcionarje« in iskali možnosti za skupne akcije že pred več meseci in kazalo je, da bo sodelovanje dobro steklo. Ob novoletni družabni prireditvi, ki se jo je udeležilo relativno veliko mladincev ter funkcionarji krajevne skupnosti Tabor, smo dobili celo njihovo naročilnico za podporo našega kulturnega delovanja. (Vendar je to bilo nekaj tednov pred gostilniškim pretepom.) Kaže pa, da je lažje odstopiti naročilnico kot aktivno podpirati in se vključevati v kakšno od možnih dejavnosti, ki jih ponujamo.

V začetku marca smo vabili na otvoritev Grajske kleti. S to otvoritvijo smo želeli odpreti vrata našega snovanja in ustvarjanja navzven in navznoter. Ob nadvse prijetno izzvenevajočem družabnem srečanju po krajšem kulturnem programu smo trpko ugotavljali, da se na vabilo s plakatov ni odzval nihče od krajanov.

Nekaj dni za tem je že skupina fantov pripravljala (celo soboto) nove plakate, ki so vabili vse mlade na ustanovni sestanek video in filmske sekcije. Morda bi vendarle kdo prišel (tako skušamo še naprej negovati naš optimizem), če ne bi kmalu za tem skrivnostno ali pa tudi vandalsko, kakor hočete, izginili vsi izobešeni plakati. Še naprej si upamo vabiti k sodelovanju. V kratkem bomo razpisali plesni tečaj (seveda brez plačila tečajnikov) standardnih in latinsko-ameriških plesov. Predstavili smo izrazni ples in se dogovorili, da skupina začne delati jeseni.

Maja smo pripravili kulturno srečanje – »Slikarsko kiparski piknik«, ki je trajal ves dan in so ga spremljale številne drobne prireditve. Še pred tem nas je obiskal Jani Kovačič in nam podaril prijeten večer. Na pikniku so prikazali sadove svojega dela tudi foto krožek, literarno-dramski, likovni krožek in tudi glasbena skupina, ki je popestrila dan likovnega ustvarjanja v parku.

Tudi v vseh teh dejavnostih so odprta vrata Grajske kleti. Morda pa je že toliko zračna, da je dobro vsaj pogledati vanjo. Strokovnjaki in študenti, ki nas obiščejo ali ostanejo pri nas na praksi, vedo povedati, da smo morda najbolj odprta ustanova te vrste na Slovenskem. Škoda, da tudi krajanje še niso ugotovili, da to zares drži. (Morda pa se le spominjajo, da smo kdaj izpraznili Zavod in park za kakšno veselico oz. drugačno vselogaško prireditel.) Veseli bi bili vsakega tvornega sodelovanja.

Morda ne bomo ustvarili nove opere in zasenčili Cankarjevega doma, vendar izhajamo iz prepričanja, da kultura ni samo tisto, kar se odvija tam v velikih kulturnih hramih, ampak je predvsem to, kar se dogaja tu, med nami, če je iskreno, pa četudi je nekoliko bolj nerodno, neizpiljeno, vendar pa za vse, ki smo zraven, prav prijetno doživetje.

Želimo, da to ne bi ostajalo samo v naši kleti, ampak, da bi se tako kot bo prihajalo noter, širilo tudi navzven. Zato bomo še naprej na široko odpirali vrata Grajske kleti in še naprej bodo vabili naši plakati.

Štefan Kociper

Pojasnilo uredništva:

Objavljeni članek o delu kulturnega društva, ki ga ustanovljajo v Vzgojnem zavodu je avtor posredoval že za objavo v 5. številki LN. Zaradi pomanjkanja prostora, članek ni bil objavljen, za kar se avtorju opravičujemo

100-letnica prvih raziskav Gradišnice

Sl. 1 – Tehnika raziskovanja podzemlja se je razvijala, dopolnjevala in seveda spreminjala. Podobno je bilo tudi v raziskovanjem v Gradišnici. Za spust v vhodno brezno, ki je globoko 65 m, so že v času prvih raziskav uporabljali vitel, ki je bil sprva lesen z nekaterimi kovinskimi dodatki, kasneje pa ga je zamenjal kovinski, ki je bil predvsem varnejši, manjši in lažji za prenašanje. Na fotografiji vidimo vitel, ki so ga uporabljali člani Jamarskega društva Logatec pred 25 leti za spuste v globoke jame. Uporabljajo ga še danes.

Gradišnica ali Vražja jama pri Logatcu v Sloveniji

Preden smo se peljali v Gradišnico, ki nas je vabila v globočino svojih, naknadno ugotovljenih 225 m pod robom ležečih velikanskih hramov in temnih dvoran, smo ves teden delali potrebne naprave za našo ekspedicijo.

Ker nimam slike, smatram za potrebno kot nadomestilo za takšno ilustracijo, da z nekoliko besedami glavno napravo za vožnjo v to brezno popišem.

Pod robom ob južni strani Gradišnice se nahaja v stenju tega prepada na prav debeli in popolnoma solidni plasti triadičnega apnenca ozka

stopnica in skromna podpeč. Tam smo pričeli z delom za celo napravo jamskega prometila. Vse rahlo kamenje nad in pod to stopnico smo najprej v prepad pometali. Štirje izbrani moji jamarji, na sigurnih pasih in vrveh privezani, so tekom dveh dni s pomočjo drugih delavcev solidno napravo lesene konstrukcije zgradili. Nadzoroval sem, ves čas na licu mesta, zgradbo tega jamskega prometila. Delovodja za dotične naprave je bil rudarski tesarski mojster Josip Šturm iz Idrije. In tako je zgradba tega prometila po mojem načrtu točno in dobro napredovala.

Približno 7 m pod robom tega brezna, poleg zgoraj označene stopnice je bil v skalovju na južni strani, ozir. na leseni konstrukciji ob severni strani utrjen mostiček nad skoraj vertikalnim stenjem Gradišnice. Lesena ograja od roba navzdol do mostička in še debelejša ograja pri tem mostu nad breznom je sigurno pospešila napredovanje ostale zgradbe. V takšni obliki je bil že prvi dan ta glavni del prometila napravljen in nam je omogočil, stoječim na varnem stališču, čaroben razgled v divjo naravo tega brezna.

Drugi dan zgodaj zjutraj smo zgradbo ostalih delov tega prometila nadaljevali. Deset metrov dolgo in 36 cm debelo steblo blizu brezna posekane jelke smo porabili poleg mostu za nosilca konstrukcije nad prepodom molečega droga. Ta nosilec se je nahajal na obeh krajih svojega ležišča v stenju, in sicer v izštancanih žlebovih, torej popolnoma od konstrukcije mostu ločen, oziroma je ležal poleg mostu nad breznom od južne stene prepada proti vzhodni steni ca. 30° navzdol. Na sredini tega nosilca pa je ležal počez 8 m dolg, na tankem koncu 25 cm debel drog, ki je bil s svojim debelim koncem v izštancani, 50 cm globoki ter primerno široki luknji, nad mostom stoječe solidne stene z lesenimi klini stabiliziran. Ta drog je bil nadalje z železno žico na svojem nosilcu privezan. Tanki konec tega droga se pa je nahajal približno 3 m od nosilca oddaljen, moleč nad breznom.

Iz previdnosti je bila takšna konstrukcija za jamsko prometilo določena, ker je bilo treba na tankem koncu tega droga privezati valj za nosilno vrv in sicer tako, da bi ta vrv ostala med prometom navzdol in navzgor dosti oddaljena od stenja, tudi v globočini prepada.

Na ta način je bila torej ta naprava zgrajena. Nadalje je bilo še treba v bližini te naprave za posebno sigurnost jamskega obratovanja preskrbeti. Nekoliko metrov od roba stene nad mostom oddaljen je bil na tozdnem svetu izravnani prostor za šest delavcev, ki so bili zaposleni pri nosilni vrvi, katero so polagoma dol spuščali, oziroma navzgor vlekli. Poleg tega je bila ta vrv nadalje ovita okoli debela stoječe jelke, radi sigurnosti obratovanja. Tam je bil zaposlen delavec, ki je bil vsak trenutek v stanu le toliko vrvi oddati v promet, kolikor bi se je od slučaja do slučaja rabilo. Drugi delavec je bil tudi tam zaposlen, da oddaja vrv blizu prvega delavca do prometa, ozir. prevzame iz prometa prosti del vrvi nazaj do kolobara. Ta nosilna vrv je bila 25 mm debela in 150 m dolga.

V tej obliki je bila naprava za jamsko vožnjo v Gradišnico urejena. Mogoče da se more takšno prometilo tudi na drug način urediti; v poštev prihajajo pač vprašanje popolne sigurnosti za nameravano ekspedicijo in poleg tega tudi stroški naprave.

II.

Že drugi dan je bila cela naprava za vožnjo v to brezno po mojem načrtu dovršena. Končno je bila od

roba do mostu držeča strma steza nekoliko popravljena in pred prepodom zagrajena.

Ves čas tega dela, prvi in posebno drugi dan, je bilo okoli Gradišnice stotero radovednežev. Vedno so prebivalci bližnjih krajev in posamezni tujci dohajali, da bi si ogledali jamsko prometilo, ozir. so nekateri obiskovalci prosili za dovoljenje, da smejo stopiti na most radi razgleda v brezno.

Prebivalstvo Logaske doline je priredilo ljudsko veselico pri Gradišnici za določeni dan ekspedicije v jamo in povsod se je v Logatcu govorilo ves čas le o Gradišnici. Domačinom sicer znana pot na Gradišnji vrh je bila meseca avgusta 1886 tako frekventirana, da ni bilo potreba nobenega kažipota za obiskovalce iz drugih krajev.

Z ozirom na tako mnogobrojno obiskovanje se je pa izkazala potreba za napravo posameznih ograj in zabran ob nevarnih krajih skalovitega roba tega brezna. Zaradi še večje sigurnosti za ljudstvo je bila okoli Gradišnice postavljena straža jamskih delavcev. Vsakemu obiskovalcu Gradišnice je bil dovoljen dohod na most in od tam razgled v brezno, da se na ta način prepriča o veliki globočini prepada.

Za našo ekspedicijo v Gradišnico je bil določen ponedeljek dne 16. avgusta 1886. leta. Tekom 8 dni pred to ekspedicijo sem s svojimi jamarji preiskoval v okolišju Logatca nekoliko pečin in manjših jam, radi urjenja izbranih delavcev za vožnjo v Gradišnico. Na ta način sem se prepričal o pridnosti in zmožnosti jamskih delavcev, kar mi je zadostovalo za vsako večjo ekspedicijo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, starega očeta, brata in strica

**ANDREJA
MIHEVCA
(FRANCOVEGA
ANDREJA)**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Posebej se zahvaljujemo sosedu JOŽICI MIHEVC, ki je priskočila na pomoč ob vsakem trenutku.

Posebna hvala dr. JOŽETU SKVARČI, ki mu je lajšal bolečine pri njegovih dolgotrajnih boleznih, tovarišema ČERNETU in VE-HARJU za poslovilne besede, moškemu pevske-mu zboru za odpete žalostinke, pihalnemu orkestru, gasilskim društvom, ki so ga spremljali s prapori, ter gospodu župniku za opravljeni obred. ŽENA IN HČERKA Z DRUŽINO

vabimo vas

Filmski spored za julij ...

15. slovenska komedija BUTNSKALA, r. F. Slak, gl. vl. E. Filipčič, M. Derganc.
Nekakšen znanstvenofantastični film, v katerem ni prostora ne za »normalne ljudi ne za živali.
- 18.–20. hongkonški pustolovski ZMAJ BRUCE LEE, r. P. C. Jan, gl. vl. B. Lee, L. C. Ju.
Eden starejših, dobrih starih karate filmov z Bruceom Leejem v glavni vlogi.
- 19.–20. angleški erotični FANNY HILL, r. G. O'Hara, gl. vl. L. Raines, S. Winters, O. Reed.
Film je posnet po klasičnem delu erotične literature. Zgodba govori o »pokvarjenem« 18. stoletju, ko so nekatera mlada dekleta za denar »večkrat« izgubljale nedolžnost. Imenitni vlogi dobre stare Shelley Winters in Olivera Reeda.
22. jugoslovanska drama OČE NA SLUŽBENI POTI, r. E. Kusturica, gl. vl. M. Stamenković, M. Karanović.
Znameniti Kusturičin film, lanski cannski nagrajenec, ki smo ga v Logatcu že vrteli kot predpremiero, zdaj pa prihaja v redni spored. Film, ki je res vreden ogleda.
- 25.–27. francoski vojni VELIKI VOJNI KARNEVAL, r. A. Arcady, gl. vl. R. Hanin, P. Noiret.
Zgodba iz Alžira med ameriško invazijo, o velikih spremembah, ki jih v življenje malega lastnika restavracije prinese vojna.
- 26.–27. francoski erotični NOVA EMMANUELLE, r. F. Giametti, gl. vl. S. Kristel, M. Nygren.
V ljubezni sila svobodna Emmanuelle si s plastično operacijo spremeni obraz. V filmu je naveličano Sylvio Kristel zamenjala nič manj atraktivna Mia Nygren.
29. francoska komedija DIVA, r. J. J. Beineix, gl. vl. F. Andrei, W. W. Fernandez.
Zanimiva zgodba iz sveta opere in prostitucije.

... in avgust

- 1.–3. ameriški glasbeni OGNJENE ULICE, r. W. Hill, gl. vl. M. P. Pare, D. Lane, A. Madigan.
Nekakšna mešanica mladinske in glasbene kriminalke. Mlado pevko rock'n'roll skupine ugrabijo, njen fant pa jo ob glasbeni spremljavi rešuje.
- 2.–3. kanadski vohunski VOHUN PO IMENU ŠIVANKA, r. R. Marquand, gl. vl. D. Sutherland, K. Nelligan.
Dobra vohunska zgodba iz časov 2. svetovne vojne, ko v Veliki Britaniji deluje nemški vohun, ki skuša preprečiti invazijo na Normandijo.
5. francoska drama ČAD, MALI, r. C. Berri, gl. vl. Couluiche, R. Anconina.
Zgodba o treh prijateljih, ki jih čudna usoda poveže in požene v smrt.
- 8.–10. italijanski pustolovski MOŽ PO IMENU TRINITA, r. E. B. Clucher, gl. vl. B. Spencer, T. Hill.
Vrnitev dveh znamenitih pretepačev v enem njunih najbolj znanih westernov.
- 9.–10. ameriška komedija NOČNA IZMENA, r. R. Howard, gl. vl. H. Winkler, M. Keaton.
Odlična komedija o spremembi pogrebnega zavoda v bordel. Seveda je tu še ljubezenska zgodba.
12. ameriška komedija NAJBOLJŠI MALI BORDEL V TEKSASU, r. C. Higgins, gl. vl. B. Reynolds, D. Parton, C. Durning.
Ko v nekem teksaškem mestecu skušajo zapreti javno hišo, se upre prav mestni šefir, ki ima tam koristi.

KULTURNA KRONIKA

NAŠI DOSEŽKI 86. – Na letošnji reviji pevskih zborov Ljubljanskega pevskega združenja je v Veliki dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani 3. junija nastopilo 7 zborov:

Mešani pevski zbor PD »Heroj Iztoka« Rakek, Komorni moški zbor KUD Iška vas, Mešani zbor Društva mladih glasbenikov Logatec, Moški pevski zbor »Liko« Verd, Mešani zbor KUD »Stane Kosec« Gameljne – Rašica, Primorski akademski zbor »Vinko Vodopivec« in Mešani zbor »Akord 84« iz Ljubljane. Vsak zbor je zapel 4 skladbe.

Logaški zbor pod vodstvom Zdravka Novaka se je predstavil zelo uspešno; sodil je med tri najboljše zборе Naših dosežkov 86. Zbor je učinkoval po-

- 15.–17. ameriški glasbeni ŠKRLATNI DEŽ, r. A. Magnoli, gl. vl. Prince, A. Kotero, M. Day.

Film ameriškega pop pevca Princea, o njegovem boju za uspeh, razočaranjih, predvsem pa o talentu. Film dokazuje, da je Prince resnično velik glasbenik.

- 16.–17. danski erotični SEKSUALNE FANTAZIJE, r. W. Hedmann, gl. vl. D. Soeltoft, C. Lowgren.

Danci v svoje erotične filme skušajo vnesti nekaj novega humorja. Tokrat so poskusili z erotično tematiko v tridesetih letih tega stoletja, ko se je začel slavní pohod gramofona.

19. zahodnonemški erotični SALON ZA MASAŽO, (do izida Novic nismo uspeli dobiti podatkov)

- 22.–24. ameriški pustolovski KARATE KID, r. J. Avildsen, gl. vl. R. Macchio, N. Morita.

Resnično drugačen film o karateju. O pravi borilni veščini, ki pomeni v bistvu obrambo pred nasiljem. V poplavi različnih hongkonških inačic je KARATE KID pravi film o pravem športu.

- 23.–24. ameriška kriminalka MLADI VOJŠČAKI, r. L. D. Fol-des, gl. vl. E. Borgnine, R. Roundtree, L. Day George.

Film spoznanja, da v kruti Ameriki policija nikakor ne more poseči v vse temelje zla, vprašanje pa je, če je jemanje pravice v lastne roke prava rešitev.

26. ameriška komedija BROADWAY DANNY ROSE, r. W. Allen, gl. vl. W. Allen, M. Farrow.

Nekdanji komik sprejme nastop na televiziji, ob tem pa se zaplete v gangsterske mreže. Woody Allen z ženo Mío Farrow ustvarja vse boljše filme.

- 29.–31. ameriški pustolovski NAVAJO GROM, r. L. Ludman, gl. vl. M. Gregory, B. Svenson.

Nekakšna inačica Ramba. Indijanec se sam upre krivicam v rezervatu, za katere so kajpak krivi belci.

- 30.–31. ameriški glasbeni BREAKDANCE 2., r. S. Furstenberg, gl. vl. L. Dickey, A. quinones.

Ples breakdance se vse bolj širi med najmlajše in film ugiba, ali se zdaj bolje pleše ali ne.

vsem zanesljivo tudi v najzahtevnejših skladbah, kot sta Gallusov Sepulto Domino ali pa Mokranjčev Opelo. Seveda, pa je zbor najbolj poslušalce razgrel z Žgančevimi Pesmimi iz Medjimurja. Gre nedvomno za zbor, ki dopadljivo razglaša logaško pevsko kulturo in s svojo mladostno uglašenostjo napoveduje še prodornejšo uveljavitev med priznane pevske zборе.

REVIJA OTROŠKEGA IN MLADINSKEGA PETJA. – V Kulturnem domu v Gor. Logatcu je bila 30. junija letos revija šolskih pevskih zborov. Predstavili so se 4 otroški zbori, in sicer:

- s podružnične šole Laze pod vodstvom zborovodkinje Zinke Kobal,
- s podružnične šole Rovte pod vodstvom Mari Loštrec-Žižek,
- z osnovne šole Edvarda Kardelja pod vodstvom Zdravka Novaka,
- in z osnovne šole 8 talcev pod vodstvom Franca Puppisa.

Z iste šole je na reviji sodeloval tudi dekliški nonet pod vodstvom Korne-rije Tomazin.

Edini (in že dolgo leto osamljeni) pa prihaja mladinski zbor z osnovne šole Edvarda Kardelja, ki ga z obilico uspeha vodi Zdravko Novak. Zbor je uspešno predstavljal tudi notranjsko mladinsko petje na republiški reviji v Zagorju.

Zgled tega zbora je vsaj vabljiv. Upajmo tedaj! – Otroškimi zborom pa želimo še veliko navdušenja nad lepim petjem; dekliškemu nonetu tudi.

PESEM NA VASI. – Bilo je 12. junija zvečer, na svetega Janeza dan. Pa ne onega znamenitega Šentjanža; lepo pa nič manj. Vseh, ki so se pod noč zbrali okrog vodnjaka na Čevici, ne bi bilo moč spraviti v dvorano Narodnega doma. Namesto kresov, ki se za tisti večer niso spodobili, nas je ogrela in razgrela »pesem na vasi«. Prepevali so fantje iz Rovt pod vodstvom Janeza Trevna in domači zbor Društva mladih glasbenikov pod vodstvom Zdravka Novaka. Aplavzi niso veljali le prijetnemu petju in izboru domačnostnih pesmi, ampak tudi domiselnosti, ki se je letos že drugič udejanila. Do ustaljenosti te lepe prireditve ni daleč.

POLETJE NA PLACU. – Tako so poimenovali v Ilirski Bistrici poletne prireditve, ki jih tu prirejajo kulturniki, turistični delavci in obrtniki. Semanji dnevi se z nočjo presnujejo v kulturna in zabavna dogajanja. Eden takih je bil petkov večer 13. junija. Na VEČER SE JE NA PLACU (mestnem trgu) zbrala ti-sočglava množica. Koncertni spored so začeli domači pevci – pevski zbor Dragotin Kette pod vodstvom Mitje Grlja, nadaljeval in končal pa je Logaški oktet pod vodstvom Janeza Gostiše. Oktet se je predstavil s ljudskimi vižami, kakršne so za ta večer pristajale narodnim nošam in sploh ljudskemu slavlju, ki mu je daleč v noč dajal ritem ansambel RŽ (z lojtro in brez nje).

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Predsednik izdajateljskega sveta Franc Jerina. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Branka Novak, tehnični urednik Miro Leskovec, lektor Irena Lipovec. Številka žiro računa 50110-678-87486. Tisk Šolski center tiska in papirja, Ljubljana. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila davka od prometa proizvodov.